

Примљено: 27. 4. 2016.			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ**

Комисија за писање извештаја о пријављеним кандидатима према расписаном конкурс за избор једног сарадника у звање: *асистент*, за ужу научну област Комуникологија, језик и студије медија (*Методологија медијског истраживања и Менаџмент у медијима*), у саставу:

1. проф. др Владета Радовић, председник (Филозофски факултет у Нишу),
 2. доц. др Ивана Стојановић Прелевић, члан (Филозофски факултет у Нишу) и
 3. проф. др Добривоје Станојевић, члан (Факултет политичких наука у Београду),
- Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу, подноси следећи:

ОДГОВОР КОМИСИЈЕ
ЗА ПРИПРЕМУ И ПИСАЊЕ ИЗВЕШТАЈА
О КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ САРАДНИКА
НА ПРИГОВОР КАНДИДАТКИЊЕ
ИВАНЕ МИЛОВАНОВИЋ

Комисија је сагласна да, на Приговор кандидаткиње Иване Миловановић из Бора, одговара према редоследу примедба из Приговора. Истовремено, Комисија констатује и то да је предметни Приговор утемељен на две основне примедбе и, у оквиру друге, неколико допунских примедба.

1. „Процедурална нерегуларност, учињена предајом извештаја Комисије изван, Статутом Филозофског факултета, предвиђеног рока“;
2. „Нерегуларности у Извештају, који су у директној последичној вези са давањем предности кандидаткињи Николић“, односно тврдња да је Комисија у извештају изостављала све релевантне категорије, прописане актима којима је регулисана дата област:

2.1. Навод из Приговора на Извештај Комисије: „Комисија у компаративној анализи не наводи да је кандидаткиња Ивана Миловановић остварила већу просечну оцену у току студирања, као ни то да је остварила краћи рок студирања“.

2.2. Тврдња из Приговора на Извештај: „Комисија у одељку Обрасца 1.3.3. за кандидаткињу Миловановић наводи семинаре и школе, док као податак у корист кандидаткиње Николић наводи: „Докторске академске студије Медији и друштво“.

2.3. Навод из Приговора на Извештај Комисије: „Комисија крши и Закон о високом образовању, члан 72а, користећи документацију са нетачним подацима, а који иду у прилог изабраном кандидату“.

2.4. Тврдња из Приговора на Извештај: Када је реч о научном раду, Комисија у компаративној анализи изоставља чињеницу да кандидаткиња Миловановић има далеко већу предност у односу на Николићеву... Кандидаткиња Ивана Миловановић, као део Приговора наводи и констатацију Комисије да опус научних радова кандидаткиње Миловановић не припада опсегу предметних области, а потом констатује и то да радови које је објавила, припадају ужој научној области „Комуникологија, језик и студије медија“. Део приговора Миловановићеве се односи и на посредну тврдњу да Комисија није уважила, односно, на одговарајући начин вредновала научне радове које је објавила.

1. Одговор Комисије на Први приговор

Предметни конкурс је расписан 19. Фебруара 2016. године. Конкурсни период је трајао 8 дана, дакле, до 27. фебруара. Будући да кандидати, пријаве могу достављати и поштом, конкурсна документација је била доступна комисијама тек у понедељак, 29. 2. 2016. године, о чему су тог дана, председници комисија, обавештени из Правне службе Филозофског факултета.

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Нишу, број 79/1-5-01, од 24. 2. 2016., именоване су комисија за избор сарадника у настави. Седница Изборног већа је одржана у време трајања расписаног конкурса. Према Правилнику о избору наставника и сарадника, управа Факултета је дужна да, у року од пет дана од именовања комисије, достави комисији пријаве кандидата и одговарајућу конкурсну документацију. Будући да од 24. до 29. фебруара има пет дана, Комисија констатује да Управа Факултета и одговарајуће Службе Факултета нису повредили ни једну одредбу Правилника који регулише ову област.

Председник Комисије је конкурсну документацију, из Правне службе, преузео 9. марта 2016. године. Разлог каснијег преузимања документације је чињеница да је други члан комисије настањен у Београду, а трећи у Смедереву. Будући да је један кандидат предао документацију и у папирној и у електронској форми, а други није, изостала је могућност размене података електронском поштом. Стога је и председник комисије, верујући да је документација безбеднија у Правној служби него у кабинету у којем ради 18 људи, конкурсну документацију преузео тек када су се стекли услови за заседање комисије. Ипак, понекад није лако ускладити обавезе редовног професора који ради у Београду, а живи у околини Смедерева, доцента који ради у Нишу, а живи у Београду и управника Департмана (председника комисије), којег редовне активности свакодневно везују за Факултет у Нишу. Поред свега, веома је занимљиво и то, што је кандидаткиња која није предала пријаву и документацију и у електронској форми, управо подносилац Приговора, но према Правилнику, кандидати нису обавезани и на е-пријаву.

Комисији би рад значајно био олакшан да је комплетан конкурсни материјал био доступан у електронској форми, но упркос томе, извештај је био завршен пре рока од 30 дана, који је, према Правилнику имала на располагању. Извештај је био предат Правној служби 4. априла 2016. године, што је четири дана пре истека рока, предвиђеног за писање извештаја. Све у свему, од дана завршетка конкурса, до предаје Извештаја на увид јавности, прошло је 34 дана.

Комисија једногласно констатује да, у свему што је предочено, нема елемената битнијег нарушавања изборног поступка, као ни угрожавања права кандидата који су се на конкурс пријавили.

2. Одговор Комисије на Другу групу приговора

Комисија, у Извештају, није изоставила било који - па и најмање важан податак, а камо ли све релевантне категорије, прописане актима којима је регулисана дата област, што аргументује идентичним редоследом из уводног дела овог Одговора на Приговор, уз наводе и анализу текста, у Приговору помињаних, делова Извештаја.

2.1. Навод подносиоца приговора, да Комисија, у компаративној анализи, не помиње просечну оцену кандидаткиња је неистина. Извод из текста извештаја у рубрици: **компаративна анализа**: „Када је реч о формалном образовању, Комисија констатује да су обе, на овај конкурс пријављене Кандидаткиње, у свим аспектима оствариле запажене резултате. На основним академским студијама, Николићева је достигла просечну оцену 9,65, а Миловановићева 9,73, што уз остварен, максималан, успех на Мастер академским студијама, довољно говори о озбиљности студијског приступа обе Кандидаткиње.“ При том, Комисија додаје Одговору на приговор и следећу констатацију: разлика у просечној оцени на Основним академским студијама, на коју се подносилац Приговора позива је: 0,08 (*осам хиљадитих делова од максималне просечне оцене*). Најзад, у Приговору поменути параметар вредновања постигнућа кандидата, створен дужином студирања на Основним академским студијама, свакако би био узет у обзир да су обе пријављене кандидаткиње, баш у свим релевантним категоријама, биле у потпуности изједначене, но то овде није било случај.

2.2. Кандидаткиња Миловановић је у брзини превидела да у наслову одељка обрасца 1.3.3. не стоји: „школе, семинари, курсеви“, већ: „Научно и стручно усавршавање (школе, семинари, курсеви)“. Реч је о значајној разлици, но претпостављамо да је реч о превиду, јер кандидаткиња Миловановић, ни докторске студије које је уписала на Универзитету уметности, није навела као научно усавршавање. У сваком случају, сви релевантни подаци су за обе, на конкурс пријављене кандидаткиње, наведени - без изузетка и идентичним редоследом, а потом и равноправно узети у разматрање. Стога је и навод о пристрасности Комисије, у потпуности неоснован. Копија текста из одељка компаративне анализе овог поглавља: „За предметну компаративну анализу, нарочито је значајно и научно-стручно усмерење пријављених Кандидаткиња, што је Комисија и вредновала. У Завршном раду на Мастер академским студијама, а потом и према избору научне области на докторским академским студијама, кандидаткиња Миљана Николић, значајно је ближа предметној области за које је дати конкурс расписан. Наиме, кандидаткиња Николић уписује докторске академске студије „Медији и друштво“ на Филозофском факултету Универзитета у Нишу, док се кандидаткиња Ивана Миловановић опредељује за Интердисциплинарске докторске научне студије - Теорије уметности и медија. на Универзитету уметности у Београду.“, као и текста из дела у којем се експлиците помиње и неформално образовање: „Када је реч о професионалном, односно ангажовању у струци, Комисија констатује да су и Николићева и Миловановићева исказале приличну ангажованост, с тим што је у домену неформалног образовања и ангажовања у новинарској струци кандидаткиња Миловановић била активнија. Комисија констатује и то да је Николићева члан Удружења новинара Србије, мада поменути параметри, према актима који регулишу дату област и ближим критеријумима за избор у

звање, нису релевантни.“ Из свега наведеног, посве је јасно да Комисија није вредновала ни колоне, ни рубрике или линије, већ суштинско опредељење обе кандидаткиње, превасходно у смислу научног усмерења. Чињеница је да су се Кандидаткиње, пријављене на конкурс, припремале за различите предметне области и да је то, у конкретном случају било опредељујуће. Комисија, према томе, констатује да није било (*извод из текста Приговора*): „неравноправног третмана у приказивању“, „прикривања“ или „изостављања“ података.

2.3. Навод да је Комисија прекршила одредбу Закона о високом образовању, у члану 72а, користећи документацију са нетачним подацима, у потпуности је неутемељена. Документацију која је била на располагању, Комисија је овако вредновала у компаративној анализи: „Оно што је значајније у предметној компаративној анализи постигнућа, јесте предност кандидаткиње Миљане Николић у оствареном искуству у настави на факултету, односно ангажованости у наставним и истраживачким процесима универзитетске заједнице. Комисија је у датом поступку, нарочито вредновала педагошко искуство, стицано у високошколској образовно-научној установи.“ и текстом: „Кандидаткиња Ивана Миловановић је била ангажована као демонстратор-волонтер на реализацији дела вежби за четири предмета, у једном семестру школске 2014/2015. године, а кандидаткиња Николић, поред ранијег ангажовања као демонстратор-волонтер, тренутно ради и као *сарадник у настави*, што је академско звање и подразумева пуни радни однос.“ Из предоченог навода, јасно је видљиво да је Комисија предност Николићеве засновала на академском звању сарадник у настави, које подразумева и пуни радни однос, а не на звању *демонстратор волонтер*. Дословно, све што је везано за ангажовање Николићеве као демонстратора-волонтера, Комисија само успутно констатује наводом: „...а кандидаткиња Николић, поред ранијег ангажовања као демонстратор-волонтер, тренутно ради као *сарадник у настави*...“. Подаци за све наводе из Извештаја, веома су лако проверљиви фактицитети. Стога је и једногласан закључак Комисије да кршења било којег члана Закона о високом образовању, у припреми Извештаја о кандидатима по предметном конкурс, није било.

2.4. Комисија, упркос чињеници да научној јавности није неопходно додатно тумачење научне класификације и типологизације, сматра за сходно, да у предметном Одговору на приговор, у неколико црта, ипак констатује опште познато. Наука је у савременој укупности категорисана у пет научних поља, од којих је једно и: „Друштвено-хуманистичке науке“. Пратећи нит, у сваком од пет научних поља налазимо и одговарајуће научне области, које обухватају и многобројне уже научне области. Тако је и у једној од дванаест научних области ДХ поља: „Комуниколошке и културолошке науке“, место пронашла и ужа научна област која је у Приговору поменута: „Комуникологија, језик и студије медија“. Тренутно је, у оквиру поменуте уже научне области, на Департману за комуникологију и новинарство Филозофског факултета Универзитета у Нишу, део научно-истраживачког опуса и неколико десетина предметних области. Управо је то и разлог што је у сваком конкурс, уз ужу научну област, поменута једна или две предметне области. Тај податак није вишак, јер прецизније одређује потребе Факултета, односно Департмана или катедре, због којих је дати конкурс и расписан. У овом случају, предметне области су: *Методологија медијског истраживања* и *Менаџмент у медијима*. Комисија даље констатује да број објављених научних радова кандидаткиње

Миловановић, у Извештају, ни на који начин није била скривана чињеница, напротив. Чланови комисије су коректно и колегијално сагледали постигнућа Миловановићеве и констатовала да су број и квалитет радова ирелевантни, ако су радови посвећени другој предметној области од оне која је конкурсом тражена. Напомена: овде није реч о Ужој научној, већ о предметној области. То никако не значи и да Миловановићева у истраживачком раду није била вредна и посвећена, него само то, да радови нису у специфичној предметној области која је датим конкурсом тражена. Исто тако и тврдња подносиоца Приговора да Комисија није уважила и вредновала сваки рад, није тачна. Комисија је анализирала, дословно, све радове кандидаткиње Миловановић који су били део конкурсне документације, посветила значајно место приказу датих радова и једногласно установила да је *(извод из текста Извештаја комисије о кандидатима, пријављеним на конкурс)*: „Кандидаткиња Ивана Миловановић, аутор и коаутор више научних радова“. Као и да је: „Научно-истраживачке потенцијале, Ивана Миловановић махом усмеравала ка предметним областима: „штампано новинарство“, „студије рода“, „реклама“, као и појединим аспектима невербалне комуникације.“ И најзад, констатација комисије да: „Миловановићева, радовима осваја веома интересантан научно-истраживачки простор који, без обзира на то колико би могао бити значајан, претежно узев, не припада ујем опсегу предметних области, односно наставно-научних потреба, на основу којих је дати конкурс расписан.“ У даљем тексту Приговора, кандидаткиња Ивана Миловановић помиње и раније конкурсе, односно другачији начин вредновања радова које је приказала у конкурсној документацији на раније расписиваним конкурсима. У потпуности је беспредметно да се комисија изјашњава о претходним конкурсима, но ако је комисија у неком другом саставу, за неки сасвим други конкурс, исте радове другачије вредновала, мора бити да су се и предметне области битно разликовале. Све наведено, јесте разлог да Комисија једногласно констатује, да начин презентовања података ни у овом делу датог Извештаја, није био неравноправан третман у приказу постигнућа кандидата, већ сасвим коректно вредновање стварног стања ствари, уз осврт на наставно-научне потребе због којих је предметни конкурс и расписан.

**ЗАКЉУЧАК КОМИСИЈЕ
ЗА ПРИПРЕМУ И ПИСАЊЕ ИЗВЕШТАЈА
О КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ САРАДНИКА**

Према свим предоченим параметрима, Комисија једногласно констатује да нема елемената суштинске повреде: законских, статутарних или других нормативних аката, као ни било којих других позитивно-правних норми које регулишу предметну област, укључујући и Правилник Филозофског факултета у Нишу, о избору у звања наставника и сарадника. Исто тако, Комисија закључује и да ни на који начин нису нарушена права учесника конкурса. Комисија је јединствена и у оцени да су, после поновне, детаљне анализе свих релевантних параметара и одговарајућих норми, обе, на овај конкурс пријављене, кандидаткиње:

1. Миљана Николић из Ниша и
2. Ивана Миловановић из Бора,

имале у потпуности равноправан третман у приступу и вредновању постигнућа, релевантних за дати конкурсни поступак.

Најзад, комисија констатује и то да су наводи из приговора на извештај, којима подносилац тврди: да је комисија у Извештају изостављала релевантне податке, да је користила невалидну документацију, кршила законске и друге норме, у потпуности нетачни, а да су поједини наводи и некоректни према члановима комисије.

**ПРЕДЛОГ ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ**

На основу детаљне анализе Приговора кандидаткиње Иване Миловановић из Бора и приложене опсежне аргументације у одговорима на све релевантне наводе у тексту Приговора, после једногласно усвојеног Закључка, Комисија за припрему и писање извештаја према расписаном Конкурсу за сарадника у настави у звање *асистент* за ужу научну област: „Комуникологија, језик и студије медија“ (*Методологија медијског истраживања и Менаџмент у медијима*), предлаже Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу, да у целости одбаци Приговор кандидаткиње Иване Миловановић.

У Нишу, 21. 4. 2016.

Комисија за припрему и писање
извештаја о кандидатима за
избор у звање сарадника

Проф. др Владета Радовић

Доц. др Ивана Стојановић Прелевић

Проф. др Добривоје Станојевић